

התחתן איתן!

שדוד אותן!

וזרק אותן!

זוהי סימטת הבחורים

הישראלים הנושאים

עולות חדשות לנשים כדי

לנצל את זכויותיהן

הברזילאית
יהודית גנטמן, העולה החדשה מברזיל, ובעלה הישראלי יעקב דבוח. זמן קצר לאחר נישואיהם, הגיעה יהודית למסקנה כי בעלה התחתן איתה רק למען הולבו ושאר ההטבות שלהן היתה זכאית כעולה. לאחר שהמאבק המישפטי שפתחה נגדו התמשך, נשברה, ברחה מן הארץ.

מקרה שני, המתברר בימים אלה בבית-המשפט, היא פרשת נישואיו של ישראלי אחר, יאיר תימסיט, לעולה חדשה אחרת, מרגרט פרי.

כדבוח, גם תימסיט לא הסתפק באשתו, ברכושה ובמכוניתה. הוא ניצל את הזכויות שלו עם חברותיה של אשתו — כדי להתחיל גם איתן.

אחת מהן היתה מולי בולגראי, חתיכה תל-אביבית ידועה.

בבית-המשפט סיפרה מולי כיצד הגיע יאיר תימסיט בוקר אחד לביתה שברחוב וייל בתל-אביב: „את רוצה לנסוע איתי לירושלים?“ שאל.

„לא, אני לא יכולה, אתה הרי נשוי!“ ענתה מולי, לדבריה. „אבל אני לא יכול לשכב איתה“, הצהיר האיש בהתכווננו ל-רעייתו. „היא כמו שקימלט.“

סירובה של מולי היפהפייה לא שיכנע אותו. למחרת בבוקר הופיע יאיר שנית. „אני רוצה לדבר איתך, זה בקשר לנטיעה“

התנתנות הוולגנו

לירושלים. בשלב זה, סיפרה מולי, טר קה בפניו את הדלת.

שלא כדבוח, זכה תימסיט לקבל מאשי תו רק אופל רקורד, ללא מיסים, ולא וולבו. במכונית זו, טענה אשתו, היה מנהל את הרומנים שלו עם חתיכות שר נת — ואחר נהג לספר לה עליהם בר גילוי-לב, כאשר שב בשעות המאוחרות של הלילה.

„נתן לי

מכה בראש“

ה ילופיה-דברום בין העולה החדשה מאנגליה לבעלה, הנראה מבוגר בר הרבה מ-34 שנותיו, הלכו והחריפו כאשר הבינה מרגרט את הסיבה לנישואיו של בעלה איתה. מריבה חריפה במיוחד, סיפר רה מרגרט, אירעה לאחר שגילתה כי הוא מתעסק עם חברתה מולי: „הוא דחף אוי תי אל הקיר, כשהילדה היתה בידיים שלי“, סיפרה. „אחר כך זרק אותי לרצף פה ונתן לי מכה בראש.“

מרגרט פנתה לבית-המשפט, ניסתה למנוע את ניצול זכויותיה על-ידי בעלה, היא הוציאה צו באמצעות בית-המשפט, לפיו לא יוכל להשתמש במכונית האופל רקורד מס' 439-260. התוצאה: המכונית נעלמה, ותימסיט טען כי אשתו גנבה את הרכב. גם לתימסיט, כדבוח, היו טרוני יות על אשתו: „היא סוגרת את החדר שבו נימצאים החפצים שלי“, קבל. „אני נאלץ לעלות לדירה דרך המירפסת. לפני כשלושה שבועות כמעט ותייה רצח. רצייתי לקחת תולצה מהארון — ואז באה מרגרט והנחיתה מוט של מטאטא על הראש שלי.“

לעומת תיאור הרצח, יש בידיה של מרגרט תעודה רפואית מד"ר סולומון סער, המאשרת שמצא אצלה מכות יבר שות בזרוע ובריכיים. הגנת של בתם כל בני-היוג העידה, כי הילדה נמצאת במצב נפשי קשה — עקב התקריות החוזרות ונישנות בבית.

במישור הפיננסי, התגלה יאיר תימסיט כאיש פעולה ומעש: את מה שעשה יעקב דבוח לאט לאט — עשה תימסיט במכה אחת: הוא פשוט ניכנס יום אחד לדירה המישפחתית, ונטל לרשותו את כל הציוד החשמלי שהיה בה. בין היתר: טלוויזיה, פסיון, שואב-אבק, מכונית הפירה ומקרנת-סרטים. כולם ללא מכס.

אך רק את רכוש הפסידה מרגרט. גם בעלה נעלם, בעקבות הרכוש. שלא כיהודית, נשארה מרגרט בארץ. כשי שראה — ומחפשת את בעלה, כדי שי ישלם לה ולבתה את דמי-המוזון, אותם הוא ממאן לפרוע.

האנגליה
מרגרט פרי, העולה החדשה מאנגליה, ובעלה הישראלי יאיר תימסיט. גם בנישואין אלה השתלט הבעל על הרכוש-הפטור ממכס של האשה, כולל מכוניתה בבלת המיספר הלבן, ובני-היוג הגיעו לבית-המשפט. מרגרט, לעומת זאת, לא ברחה מהארץ, נשארה להילחם.

היכנס לדירתה — נישארו על הנייר בלי בד.

לפני שבועות מספר, נשברה יהודית סופית: היא נטלה את תינוקה, ונתה את כל רכושה — וברחה בחזרה לברזיל.

בארץ, בינתיים, המשיך בעלה לטוט בי וולבו סטיישן 307-539 עם המיספר הלבן, כשהוא מתפלא ונעלב לנוכח העוול שגרמה לו אשתו. לפתע, ניזכר העבריין לשעבר כי בצעירותו קיבל חינוך מסורי, חי, וכי הוא מקפיד בעצם, חוקי-בלי-עבור על כל תרי"ג המיצות. „הנני קשור ל- מסורת באלפי נימים“, הסביר. „בנעוריי למדתי במוסד דתי. עד היום אני שומר מיצות. הריב בינינו פרץ למעשה על רקע דתי. ביקשתי שאשתי תבשל כשר.“

הוסף פרקליטו, עורכי-הדין יצחק ארצי: „זוהי התנהגות מחפירה (מצד האשה) שמנעה מהבעל קיום מצוות, המוטלות על אב כאשר נולד לו בן.“

נאגח יעקב דבוח מעומק ליבו: „הידיעה על עויבתה של אשתו הייתה או תי בהלם. התנהגותה גרמה לי בושות ופצע עמוק בעומק נישמתי, נהייתי ללעג בעיני חברי.“

ללא ספק, וכך, בעוד עולים חדשים נאלצים להתמין לדירות החסרות להם — מתרווח לו דבוח בדירת העולה של רעייתו

כ אשר גילתה יהודית גנטמן כי היא בהריון, נתקפה באימה הרגילה לגבי רווקה במצבה: מה יהיה? האם ינטוש אותה הידיד שלה? האם יאות להתחתן איתה? האם יחץ עליה לבצע הפלה? לא היה קץ לשימחתה. לנוכח תגובתו המפתיעה של הגבר, יעקב דבוח לא היסס אף שגויה, הכריז מיד כי לא ישמע מילה על הפלה. הולכים להתחתן, וזהו.

כיום, מקללת יהודית, יפהפיה בת 21 שעלתה מברזיל, את היום בו הסכימה להתחתן. כיום, היא משוכנעת שדבוח (31) הכניס אותה להריון ככוונה, כדי להתחתן איתה — כשעיניו נשואות לדבר אחד בלבד: זכויות העולה שלה.

עבר

פלילי

ב כתב תביעת-הגירושין, שהגישה לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, שיטחה האשה את טענותיה: „הי הפכו לגיהנום. הוא ניצל את זכויותי כעולה חדשה, כדי שיוכל לרכוש דברים ולמכר רם.“ כן השתלט הבעל על הולבו סטיישן של אשתו הסרייה — ובילה בה עם חברותיו, ערך איתן טיולים, כבר ימים אחדים לאחר נישואיו, שכה לחזור הביר תה לישבוע ימים. לשאלת אשתו, הסביר ביושר-לב כי פשוט שכח שהוא נשוי. עוד לא התרגל, זאת אומרת.

זכויות העולה של אשתו לא סיפקו את הבעל, שהיה גם בעל פה פלילי. בשם אמה של אשתו הוא פנה לסוכנות, ביקש דירה.

בינתיים, דאג דבוח גם להפליא מכותיו ברעייתו, לדבריה — למרות שהיתה בר חודשים הראשונים להריונה. „הוא היכה אותי ואיים עלי“, סיפרה הצעירה. „פעם אמר שהוא מכיר אנשים שיכולים להרוג אותי, פעם אחרת הוא לקח אותי לדיסקו-טק, ונגע שם בכל הבחורות.“

לפתע —

דתי

כ תוצאה מהמכות והיחס, ברחה יהודית מהבית: „בחודשים האחרונים של ההריון הייתי ממש חסרת-רגל ל-ראשי. לאמי, שהתגוררה איתנו, לא היה לאן ללכת.“

הצעדים המישפטיים שנקטה העולה הי חדשה לא הועילו לה רבות. גם בקשר תיה מבית-המשפט, כי יורה לבעלה שי לא להשתמש במכונית הוולבו וישלם לי

שיטת

הציוד

מ ה היה המניע האמיתי לנישואיו של דבוח ליהודית. יקבע מן הסתם בית-המשפט, אולם אין ספק, שזכויות העיר לות החדשות הפכו לגורם ראשוני במעלה, בחישובים הרומנטיים של צעירים ישר-אלים רבים, שמצאו בהם מיכרה זהב.

היה זה מיכרה שפשוט התבקש לנצלו: מצד אחד, קרץ הסיכוי לזכות ברווח של אלפי ל"י, לעומתו, צץ המאמץ הקל למדי של שטיפת-מוחה של צעירה חד-שה בארץ, חסרת-הבונה ברקע ובטיפור סים המקומיים, וחסירתה לחופה.

גם השיטה שהתפתחה הינה אלמנטרית: מתחילים להסתובב על-ידי מרכז-קליטה או אולפן, מכירים עולה חדשה, הרעבה בדרך כלל להיכרות עם לידי-המקום — וכמכניסים אותה לחופה. אם או בלי הריון.

ואו — זוכים בדירה חדשה, בלי משכנתא, באביו-ריבית בשמלים בשווי רבבות ל"י. בלי מכס, ובמכונית קטנה ונחמדה ללא מיסים.

בתום ההפגנה הנוכחית, שזכתה להד קטן ביותר במיסדרונות העירונית — שכן נערכה בשעה שלוש, לאחר שהבניין הענק התרוקן ממין מפיקידיו — קיבלו ה-

בדיו אדומה של ויינברגר, בו הוא מת-הייב במפורש כי עד ל-15 בנובמבר שנה שעברה, המעבדות התיינה מוכנות פיקס. איפה המעבדות ואיפה פיקס!

תיפעלנה כל המעבדות כרצוי וכנדרש. „אבל קשה לנו קצת להאמין להבטחה ה-זאת“, מתערבת עופרה, שאצבעותיה חבו-שות עדיין, „יש אצל המנהל שלנו מכתב